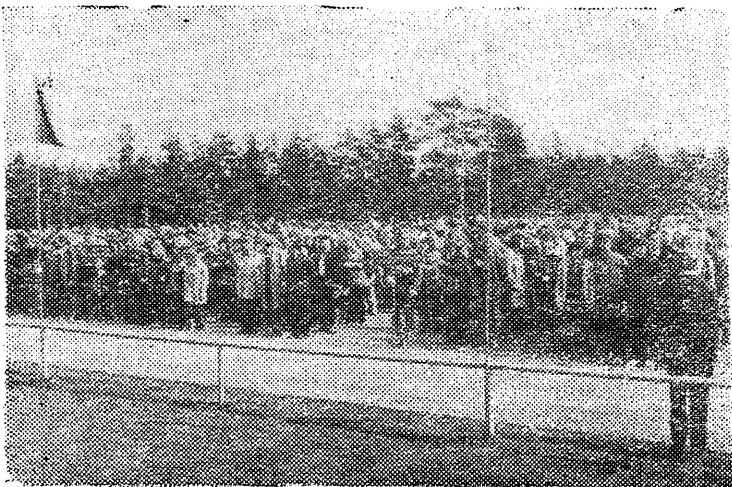

Matkapäevalt

Fotoreportaaž: MEIDA JALAST.

Meil on saanud heaks tavaks tähistada nõukogude rahva ajaloolist võidupäeva VTK matka korraldamisega. Tänavune (arvult 5.) suurmatk leidis aset 6. mail. Matkajate pidulikult avatseremoonial TPI staadionil esines päevakohase kõnega TPI rektor prof. Agu Aarna. Leinaseisakus austati Suures Isamaasõjas langenud TPI õppejõudude ja üliõpilaste mälestust.

Rajameistrite R. Nõu, A. Olli ja U. Purru poolt valitud ja korralikult ettevalmistatud marsruutidele siirdus 2305 TPI üliõpilast, õppejõudu ja teenistajat.

Detailsema pildi teaduskondade osavõtuaktiivsuse kohta annavad järgnevad arvud:

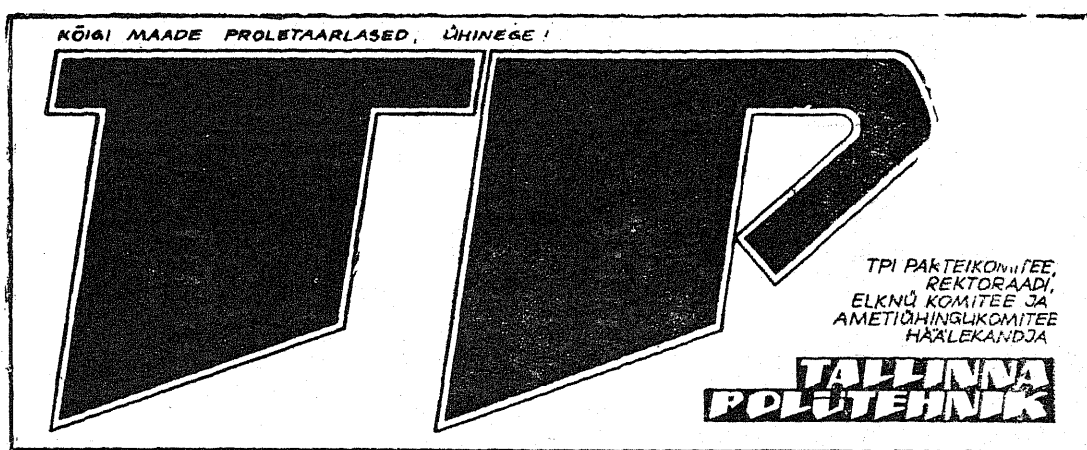
A	— 385	— 45%
L	— 307	— 45%
K	— 247	— 44%
M	— 342	— 43%
E	— 335	— 40%
T	— 247	— 27% (!)

Paremate teaduskondade kõrval tundub meie suurima teaduskonna — majanduse — kaasalõõmise lust üpris tagasihoidlik olevat. Vaevalt et seda saab seletada teaduskonna asupaigaga. Matka lähe oli avatud ju kella poole neljani, finiš koguni poole seitsmeni! Seda võimalust kasutasid näiteks elektroenergeetikud Koplist ja Heina tänava õppehoonest tulekuks märksa otstarbekamalt ära.

Ka õppejõudude-teenistujate osavõtt (kokku 299 inimest) jäi tänavu kasinamaks kui mullu. Tubliht oli esindatud EO (130 osalejat). Matka tegid kaasa ka 13 kooliõpilast.

Üldkõikuvõttes võime järjekordse võidupühamatka, millega ühtlasi tähistasime ka alanud olümpia-aastat, igati kordalainuks lugeda. TPI Spordiklubi juhatus tänab kõiki aktiviste, kehalise kasvatuse kateedri õppejõude ja staadioni töötajaid osutatud abi eest võidupühamatka ettevalmistamisel ja läbiviimisel!

VLADIMIR BAZANOV
TPI Spordiklubi juhatuse esimees

Nr. 17 (823)

Reedel, 14. mail 1976

XXVIII AASTAKAIK

AASTA LOODUSKAITSERINGI

TÄNA TÄHISTAB TPI LOODUSKAITSERINGI OMA ESIMEST AASTAPÄEVA.

Ring sai alguse ELKS-i teadusliku sekretäri MART VABARI korraldatud keskkonnakaitsealaste loengute sarjast. Meile käisid esinemas Madis Aruja, Peeter Lageda, Jaan Eilart, Endel Mesimaa jt. Iga loenguga kasvas huvi nende probleemide vastu ja üha kindlamaks sai soov ka ise midagi ära teha. Nii otsustasimegi 14. mail 1975: «Teeme ringi!». Meie juhendajaks jäi Mart Vabar.

Oma ülesandeks peame TPI üliõpilaste hulgas keskkonnakaitsealaste teadmiste levitamist.

Aasta pole ju kuigi pikk aeg, pealegi kulub meil osa sellest sisseelamiseks ja sobivaimate töövormide otsimiseks. Algusest peale on meid kummitanud ruumi probleem. Kuna ELKS-i kaminasaal läks remonti ja «EVA» on pidevalt kooritud, olime sunnitud kasutama auditooriume. Pärast väsitavat ja pingelist koolipäeva pole perspektiiv veel paar tundi «audikas» istuda kahtlemata kuigi meelitav

ning seepärast võib-olla ongi osavõtjaid olnud vähevõitu. Sellegipoolest võib seniseid pingutusi kordalainuks lugeda.

Nüüd sellest, mida oleme teinud.

Jätkasime kohtumisi huvitavate inimestega. Kuulasime tehnikakandidaat Ilmar Pihlaku loengut autotranspordi arengu ja keskkonnakaitse seostest, võtsime osa ELKS-i Tallinna organisatsiooni klubiõhtutest, millest meelde jäävamad olid Lehti Metsaali ja Olev Eensalu vestlus merest ja mägedest ning õhtu «Loodus ja muusika», kus esines ka «Ellerheina» kammerkoor, mida juhatab Veljo Tormis. Muidugi kuulasime kikkiskõrvu Jaan Eilarti Aafrika-muljeid. Pühapäevahommikuti käisime Kadriorus linnulaulu kuulamas ning tegime veel muudki. Hooajale tahame punkti panna ekskursiooniga Lahemaa rahvusparki.

Püüdsime ka ise «teadust teha»: uurisime keskkonnakaitse sotsiaalmajanduslikke probleeme, samuti vetekaitset ja tööstusjäätmete utiliseerimise võimalusi.

Sellekevadisel ÜTÜ konve-

rentsil esines meie hulgast ainult kaks inimest: Tiitu Tenson (TM-41) ja Roman Zubov (TR-416). Teaduslike tööde konkursil saavutas Tiina Kivistik (TE-41) tööga «Keskkonnakaitse kui sotsialistliku laiendatud taastootmise lahutamatu koostisosa» hinnatava III koha.

Tuleristsed on saadud ja edaspidi loodame rohkemat.

Meil on loodud sidemed Helsingi Tehnikaülikooli keskkonnakaitseringiga, seni küll ainult juhtkonna tasemel. Neid tahame edaspidi süvendada. On kavastatud head suhted TRÜ looduskaitseringiga.

Aktiivsemad ringis kaasalõõjad saavad õpetamisel lisaks diplomile keskkonnakaitseinspektori tunnustuse, mis suuresti avardab nende töökohavaliku võimalusi. On ju just kõrgharidusega spetsialist see, kes (kui tal jätkub teadmisi ja pealehakkamist) saab kõige tõhusamalt kaasa aidata meid ümbritseva looduse arukale ja otstarbekale kasutamisele.

TIITU TENSON
TM-41

Looduskaitseringi esimees

● NLKP AJALOO PARIM TUNDJA ●

Lõppes konkurss NLKP ajaloo parima tundja nimele. Viimases voorus olid võistlustules 16 üliõpilast kõikidest teaduskondadest. 100-st võimalikust punktist saavutas parim 67, viimane 27 punkti. Pingerida osutus järgmiseks:

1. David Roninson (LS-27)
2. Vallo Erlach (TE-21)
3. Danislav Gretšuk (MM-27)
4. Oleg Buidin (AV-27)
5. Urva Aigar (TM-21)
6. Nikolai Golubov (KA-27)
7. Jelena Markova (LS-27)

8. Vladimir Bažko (MM-27)
9. Raivo Raidam (AV-21)
10. Tõnu Pullerits (TE-21)

Rektor autasustas oma käskkirjaga kahte esimest üliõpilast turismiteadusega, järgmist kaheksat üliõpilast rahaliste auhindadega 10–20 rublani.

Teaduskondade dekaanidel soovitati leida võimalusi teaduskonna parimate NLKP ajaloo tundjate äramärgimiseks.

ÜLO TAIGRO
Zürri esimees

RSK

Rahvusvaheliste Suhete Klubi lõpetas oma tänavuse tööaasta. Peale suvepuhkust alustame sügisel jälle uue hooaga.

Aasta jooksul sai tehtud nii mõndagi, kuigi kõiki eelmisel sügisel võetud kohustusi täita ei suudetud.

Korraldati huvitavaid klubiõhtuid, kus leiti vastus paljudele poliitilistele keerdküsimustele. Asjakohase kommentaariga oli alati abistamas klubi juhendaja G. Hazak. Meelde jäi ka õhtu, kus V. Pöder andis vä-

ga kõitva ja omapärase ülevaate NLKP XXV kongressist.

Klubis ettevalmistatud referaadide tase tehti kindlaks TPI XXVIII ÜTÜ konverentsil, kus teadusliku kommunismi sektiioonis kõniti kõik esikohad.

Meie liikmed võtsid osa Tartu RSR-i seminarlaagrist Sangastes, kus muuhulgas lepitati kokku ka edasise koostöö suhtes.

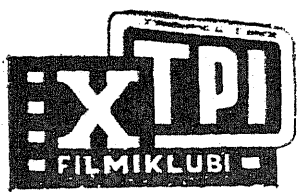
Kui arvesse võtta ka see, et kõik liikmed töötasid veel iseisvalt rahvusvaheliste suhete uurimisega, võime klubi töösel aastal rahuldavaks lugeda. Klubi juhatus

● PREEMIA PARIMA TÖÖ EEST ●

1977. aasta Eesti NSV Teaduste Akadeemia preemia üliõpilastele parema originaalse teadusliku töö eest määratakse keemia, geoloogia ja bioloogia valdkonda kuuluvate uurimuste eest. Lisaks neile kuuluvad läbivaatamisele ka loodusteadustega seotud geograafia-alased uurimused. Nagu eelnenud aastalgi tuleb töö saata kuni 15. oktoobrini k. a. ENSV TA presiidiumile (Tallinn, Kohtu tn. 6); töid võivad esitada kõrgemad õppeasutused, uurimisinstituudid, komsomolorganisatsioonid, ENSV TA liikmed ja kõrgemate õppeasutuste õppejõud. Töö tu-

leb esitada kolmes eksemplaris koos motiveeritud esitusega, lisades olemasolevad kirjalikud arvamused ja hinnangud, töö autori elulugu ja ta õppe- ning tootmistööd ja ühiskondlikku tegevust kajastav iseloomustus. Läbivaatamisele võetakse viimase kolme aasta jooksul valminud individuaal- või kollektiivsed tööd, mille on koostanud meie kõrgemate õppeasutuste või Eesti NSV-st teistesse liiduvabariikidesse õppima suunatud üliõpilased.

Preemia suuruseks on 200 rubla, premeeritavatele antakse sellega koos ka diplom.

DZIGA VERTOV ja «KOLM LAULU LENINIST»

Kui vaatasime filmiklubis Dziga Vertovi dokumentaalfilmi «Kolm laulu Leninist», siis võeti see klubilaste poolt hästi vastu, vaatamata eelarvamustele — ikkagi kolmekümnendatel aastatel tehtud. Allpool tutvustaksingi lähemalt D. Vertovit ja avaldan mõtteid nähtud filmi kohta.

Dziga Vertov (1896—1954) võiks lugeda mitte ainult meie, nõukogude, vaid kogu maailma kunstilise dokumentalistika isaks. Ta oli esimene, kes loobus selle žanri senisest näost, mis oli kiretu ja filmi looja omapoolse suhtumiseta.

D. Vertovi tegevus algas 20. aastatel. Need olid üldse nõukogude kunstisõnate ja leidude vana kõrvaleheitmise ja oma teele asumise aastad. Kogu vana film oli Vertovi jaoks vaid kommertslik praht. Pääseteed sellest nägi ta dokumentalistikas, oma dokumentalis-

tikas. See pidi olema filmi põhiline arengutee.

D. Vertov rajas uue dokumentaalfilmi teooria ja tõestas seda oma praktilise tegevusega. D. Vertov dokumentalistikas on sama, mis S. Eisenstein mängufilmi vallas, tema teosed ei ole vananenud, nad on praegu samavõrd vaadatavad kui oma loomise ajalgi.

D. Vertovi pärand on suur, sinna kuuluvad niisugused filmid nagu «Kinosilm», «Kuu maailmajagu», «Inimene filmikaameraga», «Kolm laulu Leninist» jt., kuid see loetelu võinuks suuremgi olla, kui ta oma elu viimased paarkümmend aastat poleks kannatanud bürokraatliku rõhumise all: kõiksugu administraatorid, kes tegelesid filmiasjandusega, ei võimaldanud Vertovi andel filmides realiseeruda.

«Kolm laulu Leninist»

ETTEVALMISTUSTEST.

Ettevalmistuste käigus uuriti läbi Moskva, Tšiksi, Kiievi ja Bakuu arhiivide filmoteekide materjal. Tulemuseks oli see,

mida ei olnud suuteline tegema Lenini surmale järgnenud 9 aasta jooksul — pärast 600 km filmilindi läbivaatamist leiti 10 filmidokumenti Leninist (9 aasta jooksul oli leitud vaid üks).

1933. a. õnnestus helioperaator Štural kanda Lenini hääl plaadilt filmilindile. Filmis kasutatakse Lenini sõnu kõnest puna-armeelastele.

Peale filmidokumentide Lenini elust on lindile jäädvustatud ka Lenini viimane teekond, leinaparaad, hetked kodusõjast. Üldse on ettevalmistuste ajal lindistatud laulude sõnu, repliike, monolooge, Lenini kõnesid jm., kokku üle 10 000 sõna. Pärast montaaži ja lõplikku viimistlust jäi filmi 1300 sõna, 1070 neist vene, ülejäänud muude keeltes.

TULEMUSTEST.

Kui filmi vaatasid välismaa kirjanikud, siis ei tahtnud kee-

gi neist tõlget — kõik kinnitasid, et nad saavad täiesti aru ka ilma tõlketa, filmi sisu jõuab nendeni ilma sõnadeta, s. o. ilma sõnade tähendusi teadmata. Kuid see ei tähenda, et sõnad, kõnel, tekstil ei oleks tähtsust, et nad võiks filmist välja jätta. Mõtted jõuavad ekraanilt otse meieni, jõuavad mitmeid teid ja kanaleid pidi, ja kui üks neist sidemeist katkeb, ei järeldu sellest veel, et katkeb ka side filmiga. Samal ajal ei tohi unustada, et mida enam sidemeid meil filmiga on, seda täpsemini mõte meieni jõuab, seda suurem on elamus. Et sõnade tähtsust veelgi rõhutada, tuleb öelda, et nii suur vormimeister nagu D. Vertov ei jätnud loomulikult kasutamata võimalust anda just sõnadele vormiline, organiseeriv tähendus.

Film areneb spiraalselt — kord helis, kord kujutises, kord hääles, kord kirjas või isegi ilma muusika ja sõnadeta — liimtes. Areneb kaadrisises liikumise või ühe võtete grupi teise kokkupõrkumise teel, võtte heleduse muutumise, tempo, tarmuka või hoopiski sõnadeta lauluga. Mõtete laavin jõuab

ekraanilt vaatajani, ilma et vaataja kohe suudaks nähtut-kuuldut sõnadesse panna.

Ühest küljest on «Kolm laulu Leninist» filmidokument Lenini surmast, viimases 40 kilomeetrist. Teisest küljest on ta Lenin liikumises, Leninist säilinud dokumentaalkaardrite kokkuvõtte — meie pärand Leninist kindlinal. See on vanast uude, minevikust tulevikku, orjusest vabadusse püüdleva inimese monoloog.

IVAR JUNG

TEADE

XI hooaja abonementide väljastamine klubi X hooaja liikmetele toimub ruumis A-5-314.

R. 14. V kella 17.00—18.30
T. 18. V „ 14.30—16.00
R. 21. V „ 17.00—18.30
T. 25. V „ 14.30—16.00
R. 28. V „ 17.00—18.30

Abonemendi maksumus hooajaks 6 rubla. Kaasa võtta passipilt.

SOTSIALISTLIK VÕISTLUS

Mai-pühadeks tehti kokkuvõtteid ühiselamute sotsialistlikust võistlusest — ühiselamukonkurssist. Võistlus toimus kahel tasandil — teaduskondadesisesel ja ühiselamutevahelisel. Teaduskondade a/ü.-büroode olmekomisjonid koostöös dekanaatide ja majanõukogudega selgitasid välja oma üliõpilaste parimad ja halvimaid ühiselamutoad. Kokkuvõttes tegi autoriteetne komisjon, kes tutvus olukorraga ühiselamutes ning kuulas ära majanõukogude aruanded. Arvesse võeti ühiselamute üldilme, kord fuajeedes, valveteenistuse organiseerimine, majanõukogude töö, nätilik agitatsioon, kohvik-klubide tegevus, kaastööd «TP»-le, sport. Komisjon märkis:

Ühiselamu nr. 1, majavanem T. Kilusk, komandant J. Aga.

Sügissemestri lõpuks oli vana majanõukogu tegevus soikunud. Seetõttu tuli alustada uue majanõukogu komplekteerimisega ja selle tööerakendamisega. Uus majanõukogu on püüdnud töötanud. Sisse on seatud pidev üliõpilasvalve, puhtusekontrollid toimuvad regulaarselt. On välja antud seinalehte, kus tutvustatud ühiselamukonkurssi võitjaid teaduskonniti. Ühiselamuga ja tubade üldilme on üldiselt hea.

Ühiselamu nr. 2, majavanem R. Arike, komandandid A. Liigman ja A. Sepamägi.

Võrreldes möödunud aastaga on teise ühiselamu kord ja üldilme paranenud ja lähenemas meie ülejäänud ühiskodude üldisele tasemele. Üliõpilasvalve on pidev, kuid veel ei suudeta rangelt tubasid kontrollida. Majanõukogu töö puudus on, et kevadsemestri jooksul pole leitud inimest, kes võtaks enda kanda sporditöö organiseerimise ühiselamuse.

Ühiselamu nr. 3, majavanem R. Muldmäe, komandant V. Kalas.

Üldkasutatavate ruumide ja tubade puhtust ja korda võib võrreldes teiste ühiselamutega parimaks lugeda. Majanõukogu koosolekud toimuvad regulaarselt ning arutatakse ka sisulisi küsimusi. Majanõukogul on hea koostöö kohvik-klubi «Eva» juhatusega. «Evas» on toimunud rida temaatilisi õhtuid, millest võetakse elavalt osa. Üliõpilas-

valve tegutseb regulaarselt. Ööseks lukustatakse ühiselamu välisuks. Koostöös majandusteaduskonnaga on valminud teaduskonna embleemiga stend, kus võib leida informatsiooni maja ja teaduskonna ürituste kohta. Analooogne stend on plaanis valmistada ka koostöös keemiataaduskonnaga. Ühiselamus on loodud tingimused lauamängude (koroona, lauatenis) harastamiseks. Eeskujuks oma toa kõige tagasihoidlikumate vahenditega hubasemaks muutmise (mööbel värvitud punase-valge toonis) võib seada tütarlaste toa nr. 410.

Üldkokkuvõttes arvestas komisjon ühiselamute praegust olukorda ning positiivseid muutusi võrreldes möödunud õppeaastaga ning märkis, et

◆ enamiku näitajate osas jätis kõige parema mulje 3. ühiselamu.

◆ Tänu majanõukogude pingutustele on 1. ja 2. ühiselamu teinud suure edusammu edasi võrreldes möödunud aastaga.

◆ Kõigi ühiselamute majanõukogud on sihikindlalt ja regulaarselt töötanud.

Arvestades majanõukogude kõiki tööloike, otsustas komisjon preemiasumma 350 rubla jagada kolme ühiselamu vahel, soovitatavalt ühiselamunõukogude aktivistidele ekskursiooni korraldamiseks. Majanõukogude tublimatele ja aktiivsematele liikmetele avaldati rektori käskkirjaga nimelist kiitust:

- Tarmo Kilusk (EE-62, I, 107)
- Imbi Ader (ED-61, I, 223)
- Tarmo Möller (EE-41, I, 122)
- Toomas Ostra (ED-41, I, 530)
- Vjatšeslav Rjabitšev (AO-47, II, 543)
- Rein Ariko (AA-61, II, 402)
- Nikolai Ignatjev (AJ-67, II, 538)
- Nadežda Džatškova (AV-47, II, 317)
- Ellen Ivask (LA-41, II, 208)
- Ivo Tart (AL-47, II, 504)
- Raili Muldmäe (TE-61, III, 209)
- Riina Ilves (TE-61, III, 209)
- Saima Maripuu (KÜ-61, III, 525)
- Reet Vellamäe (TL-81, III, 409)
- Tiina Riis (TP-61, III, 315)

Toome ära tubadevahelise sotsialistliku võistluse võitjad teaduskonniti (numbrid tubade ees tähistavad ü/e). Võistlus toimus eraldi tütarlaste ja noormeeste tubade vahel.

ÜHISELAMUKONKURSS

Ehitusteaduskond.
Parimad toad I — 538, 125, 226, 201.

Halvimad toad I — 521, 511.
Majandusteaduskond.
Parimad III — 310, 330, 410, III — 243, 224, 230.

Elektroenergeetikateaduskond.
Parimad II — 537, 427, 423. Halvimad II — 505, 516, 203.

Mehaanikateaduskond.
Parimad I — 341, 237. Halvimad I — 343, 331, 421, 229.

Elektroautomaatikateaduskond.
Parimad II — 323, 216. Halvim II — 326.

Keemiataaduskond.
Parimad III — 210, 530, 515, 512. Halvim III — 205.

Toodust nähtub, et ühiselamule nr. 3 jäi sümboolne «luud» halvamate tubade puudusel tütarlaste (majandus ja keemia) ja noormeeste (majandus) osas välja andmata. Need tulemused kinnitavad järjekordselt, et meie instituudi parimaks on 3. ühiselamu.

Toome ära ühiselamukonkurssi võitjate — parimate tubade elanike nimekirja:

- Galina Pöder (KA-67, III, 530)
- Natšja Varenikova (KA-67, III, 530)
- Galina Paaps (KA-67, III, 530)
- Nadežda Tumanova (KA-67, III, 530)
- Meelis Kask (KP-81, III, 210)
- Hergi Kruusimaa (KÜ-81, III, 210)
- Leo Dapon (KO-81, III, 210)
- Aino Saaring (TL-101, III, 310)
- Anne Lond (TM-101, III, 310)
- Helen Meerits (TM-41, III, 310)
- Ülle Laanemäe (TL-41, III, 310)
- Paul Saat (TP-41, III, 243)
- Margus Taltsi (TP-41, III, 243)
- Jaani Mark (TM-61, III, 243)
- Lembit Kängsepp (AL-101, II, 537)
- Eriks Rotenbergs (AL-101, II, 537)
- Heino Žuravl'jov (AL-101, II, 537)
- Eda Anton (LI-81, II, 216)
- Viive Tiismus (LI-81, II, 216)
- Katre Kamla (LI-61, II, 216)
- Kersti Tiigi (LE-61, II, 216)
- Heino Niinemets (LR-81, II, 323)
- Rein Munk (LR-81, II, 323)
- Kalju Albert (LR-61, II, 323)
- Agu Pallasen (MM-41, I, 341)
- Jüri Mihhailov (MA-41, I, 341)
- Hillar Sulg (MA-42, I, 341)
- Kuuno Järv (MA-62, I, 341)
- Virve Käppa (MP-61, I, 237)
- Elli Kõgo (MP-61, I, 237)
- Viktor Rezapkin (ED-41, I, 538)
- Jaanus Neitov (ED-41, I, 538)
- Vello Maripuu (ET-41, I, 538)
- Lilia Pukki (KE-108, I, 226)

Maret Toomsoo (KE-81, I, 226)
Marju Uustam (E-21, I, 226)
Marje Soosaar (E-21, I, 226)

Kõigile eelpoolmainitud sotsialistliku võistluse võitjatele avaldati rektori käskkirjas kiitust.

«LUUAKAVALERID»

Nemad on meie ühiselamute «häbipligid» — räpasemate ja lohakamate tubade elanikud:

- Heiki Pärnamägi (MA-41, I, 331)
- Erald Talvik (MM-62, I, 331)
- Mati Riiutel (MA-42, I, 331)
- Andres Reinhold (MP-41, I, 331)
- Galina Jamtšikova (MM-67, I, 229)
- Nadežda Bahajeva (MM-68, I, 229)
- Ludmilla Pirutskaja (MM-27, I, 229)
- Nadežda Zagorskaja (MM-27, I, 229)
- Leonid Aizikovits (AA-47, II, 505)
- Leonid Kogan (AA-27, II, 505)
- Grigori Livšits (AA-27, II, 505)
- Igor Dehtjarevski (AA-27, II, 505)
- Aleksander Kaidalov (KA-47, III, 205)
- Sergei Korotkov (MM-27, I, 343)
- Viktor Sutškov (MM-29, I, 343)
- Viktor Samarin (KA-47, III, 205)

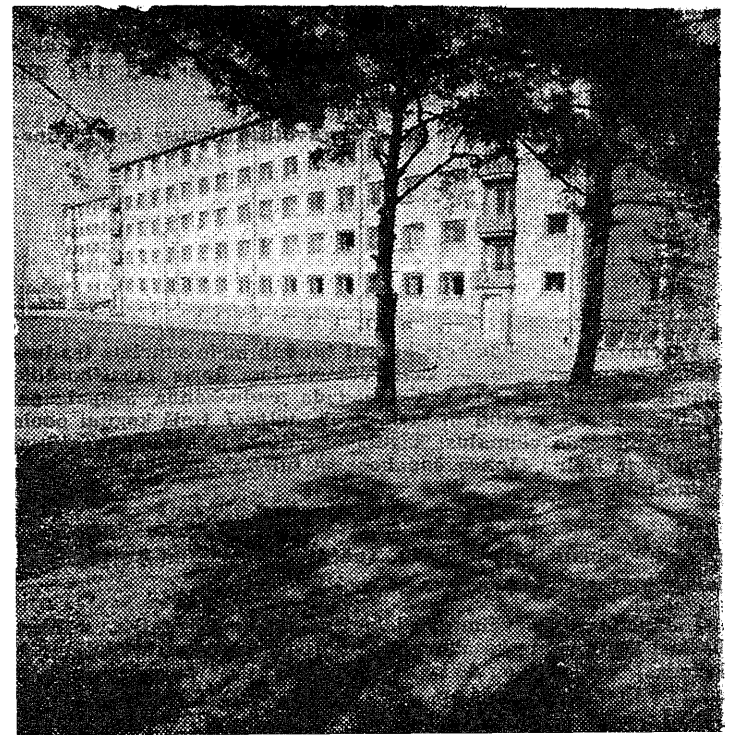
Tõnu Volberg (KÜ-21, III, 205)
Mihhail Vavilov (TR-47, III, 205)

Aleksander Kozlov (E-28, I, 521)
Ivan Suško (E-28, I, 521)
Mihhail Belnik (E-28, I, 521)
Vladimir Kozikov (E-28, I, 521)
Georg Maripuu (LS-41, II, 326)
Madis Lutsar (LE-41, II, 326)
Olev Kandron (LR-41, II, 326)

Meeldetuletuseks «luuakavaleridele» võib öelda, et kui nad on lähemal ajal ei paranda, siis võib sügisel saada kurvaks reaalsuseks fakt, et nad on ühiselamukohast ilma jäetud. Ühiselamute olmenõukogu koosolekul 29. aprillil esitasid ü/e nr. 1 ja 2 majanõukogud 15 kandidaati, kellele ühiselamu sisekorraeeskirjade mittetäitmise pärast uuel õppeaastal ühiselamukoht üles võidakse öelda. Kõik nad on esitatud ka meie nimekirjas. Aega järelemõtlemiseks veel on.

Jääb üle õnnitleda ja tänada sotsialistliku võistluse võitjaid ja soovida, et kõik meie ühiselamud jõuavad sellisele tasemele, nagu hiljuti vabariiklikul konkursil II preemia vääriliseks tunnistatud ü/e nr. 3. Jõudu selleks.

TPI a/ü.-komitee ühiselamukomisjon

▲ Siin ta on, meie parim — ühiselamu nr. 3.

Midagi jäi pakitsema

6. mai matkapäev avati TPI staadionil miitinguga. Meenu-tati möödunud sõjapäevi ja vii-di pärg langenud võitlejate mälestuskivile.

Iga matkapäevast osavõtja võis valida jalgsirännaku ja orienteerumise vahel. Mina valisin pärast väikest arupidamist matkaraja, sest tahtsin näha kevadist loodust ja rahulikult männimetsa õhus jalutada. Rajameistrite poolt tähistatud ja minust varem teele asunud tudengite sissetallatud rada oli hästi jälgitav ja eksimist polnud karta.

Esimese kontrollpunktini viis matkatee üle noorte männistiku. Loodusesõbrana ei saa ma sellise rajavalikuga nõustuda. Kui üht rada mööda astuvad tuhanded jalad, siis jääb järele must maa. Kui need jalad astuvad üle paariaastaste puustiku, siis saavad paljud puikesed vigastada. Paarkümmend noort mändi põlesid ära kellegi «naljamehe» poolt süüdatud kulus. See mees nähtavasti ei mõelnud sellele, kuidas hoogsalt lõõmav tuli peaks kergete tuuleilide ajal kustuma. Kas tõesti TPI tudeng ei oska loodu-

sesse endast muud märki jätta kui kümmekond põlenud maalappi? Raja keskosas jäi teele sipelgapesa, mis päeva lõpuks oli laiail trambitud.

Matka viimane osa kulges läbi Harku mägede, kus paiknesid ka kaks kontrollposti. Saanud neist osavõtjakaardile templijäljendi, võis rõõmu tunda kaunist kevadilma ja toredast matkast, mis mõningatele puudustele vaatamata oli siiski meeldiv.

MEELIS PÄÄRO
LR-41

Kas TEATE, EI...

Michigani osariigi Birminghami linnas hingekarjase ametit pidav Robert Marshall võttis nõuks purustada kestvusjuttuse maailmarekord. Ta astus tahtejõuliselt kantslisse ja hakkas jumalalaulu kuulutamisele pihla. Ettevõtmine läkski korda. Robert pidas jutlust vahetpidamata kuuskümmend tundi ja kolmkümmend üks minutit. Kogu selle rekordaja kestel kuulas teda 45 koguduse liiget.

21 päeva ja 18 tundi viibis viis Katowice üliõpilast «Mustas koopas» Tatra mägedes. Seal viisid nad läbi rea uurimistöid. Maa all olles kadus neil ajataju peaaegu täiesti. Kui üliõpilased uuesti maapinnale tõusid, ütlesid nad, et viibisid koopas neliteist päeva.

Paljud külalised, kes olid kutsutud Ann Goodsoni pulma Columbuse linna Ohio osariiki, said pruudilt telegrammi:

«Palun tõmmake pulmakuulsel maha peigmehe nimi Cliff Barnes ja märkige sinna asemele Henry Hope. Laulatuse koht ja aeg jäävad endiseks.»

50 tudengit, 5 värvi tekkeid ja tubli annus särtsakust...

* ESIMENE PÄEV *

Aprillikuu viimasel laupäeval võis filharmooniatagasel parkimisplatsil ühe tavalise autobussi juures näha kõigi Tallinna kõrgkoolide mütsivärve, millele nii mõnegi mööduja pilk pisut kauemaks peatuma jäi. Mõnedel kogunejaist olid kaasas kitarrid ning leidis ka küllalt aukartustäratava mahuga reiskottide omanikke. Kaks noormeest hallide mütsidega tulid aga koguni grammofoniga!

Täiesti õigustatult küsib nüüd lugeja — milleks selline keerutav sissejuhatus. Kuid eks asi oled pikka eeljuttu väärt ka. Olid ju need eri värvi mütside kandjad aktiivseimad aktiivsete seast, kel oli ees sõit Viljandisse — kõrgkoolide üliõpilas-ametiühinguaktiivi vabariiklikule kokkutulekule.

kõrgkoolide ülesannetest kvaliteediviisaastakul ning Raimo Kangro vestlus tänapäeva noorte heliloojate loomingust ja uuest stiilist keskkooli lauluõpetuses.

Vahepeal aga oli baasi sööklaruumiga toimunud tähelepänuvärseid muutusi — seinteletel olid ilmunud plakatid, laest rippusid alla vanikud ja õhupallid, suured võimenduskastid asetsevad ruumikujunduslikust seisukohast õigetel kohtadel, nende vahel asetseval laual aga seis grammofoon ning igasugu pudipadi, millele esitsa mingit tähendust ei osatud anda. Kõik see sündis ERKI II kursuse üliõpilase Juta Soansi oskustiku juhtimise all. Et aga uudishimu ruttu vanaks tegevat, siis istuti küllalt rahulikult lauda. Teatavasti ei saa ükski korralik peoõhtu ilma avamise-

oli mikrofon TPI diskoklubi presidendi Einar Kapi käes, kes terve õhtu jooksul selle eest hoolitses, et keegi müüriüle ei saaks mängida. Et eelpoolnimetatud laul ikka veel igasugu asjakestega kuhjatud oli ning üha närvilisemad pilgud sinna poole püüsid, siis oli ülim aeg rahuldada rahva uudishimu.

* Teise päeva seminaril said sõna ka üliõpilased. Parajasti räägib TPedi üliõpilaste a./ü.-komitee esimees Priti Manavald. Meest ei ole küll pildil näha, kuid et ta midagi naljakat ütles, sellest peaks vaataja siiski aru saama.

* TPI a./ü.-komitee aseesimees Tõnu Raag (MP-81) saab aukirja. Üle annab AÜVK sekretär Ülo Randma.

Akadeemiline veerand ning pisut ülegi hilinejad oodatud, hakati liikuma, kuid siiski veel mitte Viljandisse, vaid Mustamäele, et pealinna suurimast kõrgkoolist kaks ilmatu suurt kasti bussi tuua. Kuna sõitjaid rohkem sai kui istekohti, siis kulusid need võimendajad ka istumise alla marjaks ära.

Nüüd siis lõpuks Viljandi poole! Bussisõit möödus eriliste viiperusteta, kui poolel teel alanud vihmasaðu kõrvale jätta, mis bussisõitjate nurinatele vaatamata üha tugevnes.

Pisut väsinutena, kuid rõõmsatena saabumise üle, tekitati signat-saginat Viljandi spordibaasi allkorrusel. Pärast mõningaid paberimäärimisi anti lõpuks luba grupeeruda ning siirduda oma ajutistesse elupaikadesse. Eks ole ka juba ammust ajast teada, et organismid elu seeshoidmiseks ka toitu vajavad ning kolmekäiguline lõuna maitses kõigile imehästi.

Tudengid on kord juba selline rahvas, kes ei suuda elu ja tegevust ilma loenguteta ette kujutada — seepärast tuli ka Viljandis sellega arvestada. Ühinenud TRÜ rahvaga, koguneti spordibaasi kaminasaali ning kuulati ära Kõrgema- ja Keskerihariduse Ministeeriumi inspektori A. Eltriku ettekannet

ta alata ja üliõpilasnoorsoo komisjoni esimees Jüri Kurba võttis mikrofone ning tutvustas kõigile õhtu programmi. Kõigepealt sai igaüks südamekujulise numbririnda. Avalöögi andsid TPI taidlejad-holalauljad Tiit Hellenurm, Juta Reinson ning Eda Raud. Kui seejärel grammofoonile plaad peale pandi ning võimenduskastidest popid muusikahelid kostma hakkasid ning kui ühe mehe käes taas mikrofon nähti, seekord aga plaati kommenteerimaks, siis oli kõigile selge, et see kõik kokku ühe vägeva disko moodustab. Pedakate-neidude võimlemisrühma esinemised vaheldusid tipikate-holalauljatega. Akki täitus ruum idamaise meloodiaga ning saali sügavusest liugles valguse poole tõeline idamaa naine, põlev küünel kummaski käes. Ning see, mis järgnes, ei olegi nagu tagantjärele usutav, sest tegemist oli ju tulevase inglise keele õpetaja Girta Aarendiga, aaga mitte baleriiniga. Vaibumatu aplaus tõendas tema vaieldamatut üleolekut teistest taidlejaist-esinejaist. Aktivistide «taidlusülevaatuse» lõpetasid TRÜ üliõpilased Neeme Kuningas, Rein Oja ning Veiko Jürisson. Ja taas

* Kalju Valkjärv TPI-st ja Girta Aarend TPedi-st. Paistab, et nad kahekesi ei näi sugugi lugu pidavat vanasõnast, et parem suutäis vanasõnast kui maotäis magedat (= magusat), sest ega nad muidu tordi peale nii rõõmsaid nägusid ei teeks. Või kustikaudu see eesti vanasõna idamaile jõuabki!

Jagati välja suur hulk loose, nii et igaüks sai ühe ning siis muundusid naljakad, mittemidagiütlevad tähtede kombinatsioonid võitute näol küll koke-teilikõrteks; küll herneteradeks ning mängukassideks ning -koe-raks ja paljudeks muudeks pisa-asjadeks, sest kõik võitsid — kaotajaid see loosimäng ei tunnistanud. Pärast paari ägedat diskolugu saabus õhtu kulminatsioon — peo idamaise perenaise ja peremehe valimised. Kõige enam said hälli kuus numbrit, kes siis ka üldise eluvuse taustal välja hõigati. Kuid ega siis peremeheks-naiseks niasama lihtsalt ka ei saada. Nende tiitlite saavutamiseks tuli favoriitidel kiiret taipu ning vastupidavust. nõudev katsumuste ahel läbida. Zürrü otsus oli üksmeelne — peremeheks Kalju Valkjärv TPI-st ning perenaiseks Girta Aarend TPedi-st. Et ülejäänud neli võistlejat oma ülesannetega samuti edukalt toime tulid, siis märgiti nemadki austavate ni-

metustega ära. Vastavate muusikahelide saatel tõestasid kuus tiitlomanikke, et ka järe põhjamaalane võib vahel idamaiselt põnev olla. Igal heal ajal on siiski üks halb omadus — ta nimelt saab kord otsa. Nii ka meie pidu, mis vastavalt sisekorraeskirjadele õõrahuga lõppes. Hkm.

* TEINE PÄEV *

Hommikul värskendati taas vaimu — a./ü. probleemidest rääkis AÜVK sekretär Ü. Randma. Seminaridel antakse tavaliselt sõna ka tudengile. Nii ka siin. Juttu tehti üliõpilasklubist, spordist, šeflusest ning kehalise kasvatus vajalikkusest.

Et iga üritus ka lõpetamist tahab, siis koguneti viimast korda

kaminasaali, et kokku arvata kahe päeva plussid ja miinused. Selgus, et miinuseid ei olnudki.

Aukirjad, tasuta preemiaturistikud, tänusõnad nagu ikka ning et pisut mürakas kalduvat meeoleolu tõsta, otsustati üksmeelselt mõnede lustakate ringmängude kasuks, mis tõepoolest tuju täitsa heaks tegid. Ning üks mõte, mis seda tuju enam päris langeda ei lasknudki, oli: taaskohtumine ja a./ü. — 77 ei jää ju tulemata.

Viljandi-sõidu töi lugejani kokkutuleku organiseerimud ametiühingu vabariikliku komitee juures tegutseva üliõpilasnoorsoo komisjoni liige

KATRIN ROOMET
TP-41

* TPedi neidude võimlemisrühm. Kuus kena näitlikut esinest a./ü.-78 «taidlusülevaatusel.»

Tendentsid tekitavad muret

Spordiklubi juhatus koosolekul 21. aprillil andsid oma teaduskondade sporditegevusest aru mehaanikateaduskonna k/k nõukogu esimees Enn Pähn ja majandusteaduskonna k/k nõukogu esimees Kalju Vaikjärv.

Seni levinud arusaamisi mööda on majandusteaduskond sporditöös alati esirinnas sammunud, mehaanikateaduskond aga mahajääjate hulgas olnud. Sellepärast mõjus kerge üllatusena spordiklubi juhatus otsustada mehaanikateaduskonna k/k nõukogu töö heaks, majandusteaduskonna k/k nõukogu töö aga rahuldavaks. Selle rahuldava üle tahaksingi natuke mõtiskleda. Mitte sellepärast, et asjad päris hullud oleksid, vaid lihtsalt mõnede tendentside pärast, mis muret tekitavad.

* MEISTERLIKKUS *

See on juba aastaid majandusteaduskonna trump. Ei mäleta, et Kalevipoeg (spartakiaadivõitja auhind) Koplast ära on olnud. Tõenäoliselt jääb ta tänavugi sinna. Nii et justkui oleks kõik korras. On ja ei ole ka. Kui veidi silmitseda eelmise aasta tabeleid, siis näeme, et majandusteaduskonna naised on praegu-seks lõppenud seitsmelt alalt kogunud ühe punkti rohkem kui eelmisel aastal, mehed (võrrelda saab üheksat ala) on saanud punkte aga umbes kolmandiku võrra vähem: eelmisel aastal 41, sel 26, kusjuures majanduse mehed tol momendil m. a. juhtisid spartakiaadiarvestust, sel aastal aga jagatakse 4.—5. kohta. Tagasilangust ei saa kuidagi normaalseks pidada. Kindlasti pole asja taga ainult mõnede tippsportlaste lahkumine instituudi lõpetaamise järel.

Majandusteaduskonna au päästavad naised. Iseenesest pole see halb, kuid on siiski huvitav, kui kaua nad selle üliraske koorma kandmisega (ikkagi TPI suurima teaduskonna spordi- au!) toime tulevad.

* MASSILISUS *

Järgnevas tabelis on toodud andmed, mida esitasid aruandevate teaduskondade k/k nõukogude esimehed.

Teaduskonnasisestest üritustest osavõtt

	mehaanika	majandus
jooksukross	188	75
värvipall	211	
jalgpall	274	
võrkpall	244	
suusapäev	118	77
teatesõitude päevad	32	81
kilehalli päev	64	47
korvpall	266	
orienteerumine		30
koroona (naised)		51
lauatennis		7
ujumine		36
rahvastepall		138
muud	16	49
kokku	1413	589

Teaduskonnasisestest üritustest osavõtt on põhiliseks näitajaks, mis iseloomustab massispordi taset teaduskonnas. Võrdlusbaasi andmaks tooma ära veel ühe tabeli.

Teaduskonnasisestest üritustest osavõtt ühe üliõpilase kohta

	72/73	73/74	74/75	75/76	(21. aprilli seisuga)
Mehaanika	1,6	1,849	2,142	1,60	
Majandus	0,82	2,524	2,074	0,58	

Täpsustuseks tuleb öelda, et majandusteaduskonnas viiakse juba pikemat aega läbi korv- ja võrkpallivõistlusi, mis annab teaduskonnale punkte juurde. Selline lohisev võistluste läbiviimine ei ärata aga üheski tudengis spordi vastu mingit huvi.

sport

MEHAANIKUTE JÕUKATSUMINE

Mehaanikateaduskonna spordiorganisaatorite ja a/d büroo eestvedamisel sai üle mõne aja jälle teoks teaduskonna õppejõudude ja teenistujate spordipäev.

Võistluste avamiseks rivistus spordihoones suurde saali üle 70 mehaaniku. Eriti rõõmustab see, et osavõt-

jate hulgas olid teaduskonna kõigi kateedrite juhatajad.

Prodekaani M. Pikneri avasõnade järel läks lahti kompromissitu heitlus ligi kümnel spordialal. Spordipäeva kokkuvõtteid näitasid, et teaduskonna parimaks on masinaelementide kateeder, kes kogus lga töötaja kohta 4,85 punkti. Järgnesid autotranspordi ja peenmehaanika kateedrid vastavalt 4,3 ja 3,35 punktiga.

Et spordipäeva ühe peala — korv- palliturniiri — võitis samuti masinaelementide kateeder, selles oli suuri teeneid kateedrijuhatajal prof. I. Kleisil.

Spordipäeval täideti üle 120 VTK üksiknormi. See peaks tublisti kaasa aitama teaduskonna VTK märklaste seni veel nappi arvu suurendamisele. Spordipäeva lõpetamisel anti parimatele a/d büroo poolt väljapandud auhinnad ja igale osavõtjale pudel limonaadi.

«KAPA» PÄRNUS

Õppejõudude korvpallimeeskond «Kapa» kohtus Pärnus L. Koidula nim. II Keskkooli abiturientidega. Vesteldi õppimisvõimalustest TPI-s, tutvustati sisseastumistingimusi. Tänavu kavatakse sellest koolist kindlapeale meile üksteist lõpetajat. Pärast siirduti kooli võimlasse, kus prooviti jõudu korvpalliväljakul. Vaatamata sellele, et 200-pealise õpilasperekasakoorid ergutasid kõrvulukustavalt omi poisse, jäi «Kapa» peale 60:57. Kõige rohkem, 19 punkti, tõi «Kapale» kooli vilist-

lane Aksel Treimann. Veel mängisid A. Paling, A. Laansoo, P. Tõnsberg, H. Erm, V. Volt ja kooli vilistlane J. Tanner.

Eelmisel päeval tehti ekskursion sioon Pärnu Kalakombinaati, kus konservitsehhi juhataja, TPI lõpetanu, tuntud võimleja ja kergejõustiklane, Ants Oinus, kes on praegu ka k/k nõukogu esimees, rääkis plaanidest ja probleemidest uuel viisaastakul. Selgus, et nii mõneski küsimuses saaksid meie teadlased kombinaati abistada. Mõõdunud aastal A. Oinus initsiatiivil püstitatud kilehallis võisteldi korvpallis. «Kapa» võitis 60:44.

P. JAHU

Võistluste venimine on saanud juba traditsiooniks, eelmisel aastal jäid nad näiteks hoopis lõpetamata. On ka küsitav, kas üldse planeerida võistluste lõpetamine ajale, kus III kursusel on arvestusnädal, IV eksamisesseioon, rääkimata V, kes teeb diplomitöid.

* MIKS ALLAMÄGE? *

Toodud tabelitest on näha, et majandusteaduskonnas veerevad asjad tasapisi allamäge. Samuti on märgata, et massispordi- üritustest on seal raske rääkida (NB! 7 osavõtjat lauatenise- võistlustel!), ehkki tööd tehakse — üritusi on palju. Vahest oleks aga siiski mõttekam teha üritusi vähem, aga see-est nad korralikumalt ette valmistada. Vaja oleks mõelda, kuidas jõuda selleni, et spordiettevõtmistel osaleks valdav osa teaduskonna õpperühmi (mehaanikute võrkpalliturniirist näiteks võttis 40 õpperühmast osa 33). Eelkõige on teaduskonna k/k nõukogul vaja selgusele jõuda, milles on tagasimineku põhjused, ja seda juba kiiresti. Pole ju paljud muudki näitajad teaduskonna k/k nõukogu töös eelmise aasta tasemel (näiteks vähene osavõtt üleinstituudilistest massispordiüritustest).

K. Vaikjärv tõi oma sõnavõtus välja kaks põhjust, tsiteerin: «Majandusmehed on juba loomu poolest vähem sportlikud. Nad mõtlevad majanduslikult: sport ei anna mingit otsest kasu...», «Ma ei jõua ju kõike üksi teha. Praegu näiteks olen seotud RSP organiseerimisega, siis veel Pressiklubi juhtimine, ametiühingutöö...».

Esimese põhjuse juurde tagasi tulles meenub mulle, et paar aastat tagasi väitis Indrek Aan, tolleaegne mehaanikateaduskonna k/k nõukogu esimees, et mehaanikud on selline tuim rahvas, kelle pead on täis mutreid ja vedrusid, aga mitte sporti. Hea, et praegused mehaanikud teistsugused on!

Teine põhjus tekitab hoopiski vastandlikke tundeid. On ju teaduskond spordiaktiivi seminarlaagrite eduka läbiviimise poolest kindlalt esikohal. Olen neist ise mitmel korral osa võtnud ja tean, et nad on tõesti hästi korraldatud, on täitnud oma eesmärgi: inimestel on tekkinud elav huvi spordiküsimuste vastu. Kui aga aktiiv edaspidi ära kaob, peaks viga otsima tema ebaõiges suunamises. Olemas ta ju siiski on!

Palju tegemist! Seda küll, kuid kas uued ülesanded põhjendavad küllaldaselt vanade hooletussejäämist? Näiteks A. Rongilt pole ma kunagi kuulnud, et ta jätaks mõned teaduskonna komsomolibüroo sekretäri ülesanded täitmata sellepärast, et ta on ENSV Ülemnõukogu saadik.

Milles on siis asi? Spordiklubi juhatus istungil tõrkas silma k/k nõukogude esimeeste erinev suhtumine oma töösse. Näiteks leidis E. Pähn, et teaduskonna kilehalli päev, kus oli 64 osavõtjat, ebaõnnestus, majandusteaduskonnas oli analoogsel üritusel osavõtjaid 47, aga ettevõtmine loeti kordaläinuks. Jäi mulje, et sel aastal on majandusteaduskonna sporditöö lastud minna isevoolu teed ja et ta liigub edasi vaid hooga, mis talle kunagi anti. Ainult et inerts kaob, kui asi uut energiat ei saa.

Väga ilmekas näitaja teaduskonnas on Spordiklubi liikmete protsent, mis sõltub eelkõige liikmemaksude kogumise organiseerimisest.

SK liikmete % 15. märtsi seisuga

	1973	1974	1975	1976
Mehaanika	66	40	78	74,99
Majandus	69	96	94	74,94

Arvud on niivõrd ilmekad, et kommentaarid on liigsed. Lõpetuseks tahaksin öelda, et oleksin võinud võrdlusaluseks valida näiteks majandusteaduskonna 1972/73 õ.-a. sporditöönäitajad ja praegusele k/k nõukogule pidanuks siis vaid kiidulaulu laulma. Kuid kas sellele oleks mõtet? Teaduskonnal on palju arenguvõimalusi. Eelkõige peab paranema võistluste läbiviimise tase. Kurb on, et võimalusi ei realiseerita, et huvitavad leiud ei anna vajalikku efekti, et vead korduvad aastast-aastasse ja et k/k nõukogu ei tunne, et midagi on korrast ära.

MIHKEL SERVINSKI

TI-101

Spordiklubi juhatus liige

VABAMAADLUSMEISTRID

Instituudi käesoleva aasta vabamaadluse meistrid selgitati ajaajoolistel päevadel, millega tähistati meie kunagise maadluskuulsuse Georg Lurichi 100. sünniaastapäeva. See asjaolu vajutas võistlustele ilmse pitseri, sest osavõtt oli võrdlemisi elav. Võistluspinget suurendas seegi, et peeti teaduskondadevahelist arvestust. Punktid kantakse instituudi spartakiaadiarvestusse.

Mäekõrguse edumaaga lõpetas elektroenergeetika teaduskond,

kes kogus 50 punkti. Teiseks tuli elektroautomaatika- 24 ning kolmandaks mehaanikateaduskond 16 punktiga. Ehitusteaduskond saavutas 15, majandusteaduskond 14 punkti.

Alates kergematest kaaludest tulid meistriteks:

K. Kukk (TE-61), M. Korobljov (MM-47), A. Kärner (TM-51)

R. Redik (AA-21), R. Handschmidt (EO), S. Gartsenko (AL-47), V. Pribõtkin (AL-47), S. Dutkevits (AO-47).

T. Härn

* Pärnu spordiaktivistid tutvuvad Pärnu Kalakombinaadi kilehalliga. ANTS RANDMERI foto.

Valdo Kompus

— 50

Ehitusmehaanika kateedri vanemõpetaja Valdo Kompusel täitub 14. mail elupuu tüves: viiekümnes aastaring. On seda palju või vähe? Oleneb mehest. Kui mees teeb eeskujulikult ära oma õppetöö ja leiab võimalusi ka teadusele midagi head anda, pühendab iga päeva ilusamad tunnid kodule ja perele ning suudab veel mitmeid meeliste- gemisi ja -harrastusi viljelda, siis — poolsada ei ole palju!

Ei tahakski anda Sinu ankeedi ümberjutustust. Millal sündisid, on selge selle loo esimesest lausest. Järgnevalt küll ainult paar Sind iseloomustavat seika. Kes Sind tunneb, ei imesta, et lõpetasid Põllumajanduse Akadeemia. Kõik heasüdamlikud inimesed armastavad loodust ja nende hulgas ei ole Sinagi erand.

Ei pane imestama seegi, et kandidaaditöös allutasid julgelt oma tahte elektrilise analoogia, meie kateedri üldisest õppe- ja teadusliku töö profiilist küllaltki kaugel seisva ala. Su põhjalikkus ja töötahe ületavad mitmedki raskused.

Ei oleks vaja liikluskuud ja võib-olla ka liiklust reguleerivaid foore, kui kõikidel autorooli taga istujatel oleks Sinu tähelepanelikkus, rahulikkus ja viisakus. Milline kokkuvõtte linnamajanduses ja närvide ravis? Kes oskaks Sinust paremini haigena loengule minnes säilitada ei-ole-midagi-viga ilmet ja kahetseva naeratusega minna haigevoodi alles siis, kui arst juba vaat et kanderamiga järele tuleb? Kohusetunne viimse piirini.

Iga teine eestlane, arvestades meie maa põliseid laulutraditsioone, on kas ise laulja või vähemalt suur laularmastaja, ja teisiti ei olegi mõeldav — toa A-3-222 neljast elavühikust oled just Sina see aktiivsem laulumees. Kui juba midagi teed, siis innukalt!

Üks neist õppejõududest, kelle konsultatsioonile üliõpilased meelsasti tulevad, üks kolleegidest, kelle abivalmidus toob tundesooja, üks tore perekonnapea (see teatavalt valitsejalikkust väljendav sõna tuleb Sinu puhul ümbermõtestada, kõik kodused kavad koostatakse võrdõiguslikkuse alusel), üks uus poolesajaliste klubi noorliige, üks mees, kellele juubelpäeval vaid ühte soovime: jää ikka edasi nii mõnusalt iseen- daks!

Ehitusmehaanikud

Vastutava toimetaja aset. E. TÕNISMÄE

«Таллинский политехник», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42.

Hind 2 kop.

MB-05713. Tellimuse nr. 920.